

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας, ως το κατ'έξαχην παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθείς παρασχόν εις την χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ υπό του Οἰκουμένικου Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ως ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εις τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἐσωτερικῆς δραχ. 7.— Ἐξωτερικῆς φρ. χρ. 8
Δι' συνδρομὰς ἀρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προκληρωταὶ δι' ἕν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι: λεπ. 15.— Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Καντεῖα

Περίοδος Β'—Τόμ. 8^{ος}

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Δεκεμβρίου 1901

Ἔτος 23^{ον}.— Ἀριθ. 48

ποῖος εἶνε· — ὁ Ἀσπροποταμίτης εὐχαριστεῖ τὸν Ἀγγέλον τῆς Ἀγάπης διὰ τὴν συγχαρητήριάν του, καὶ τὸν πληροφορεῖ δι' ἕκαστον τὸν κτήνην του, ὅταν εἶχε τὴν τιμὴν ἀντιπροσωπεύει τὸ Πανεπιστήμιον· — τὸ Τέμενος τῶν Μουσῶν πληροφορεῖ τὴν Κόρην τῶν Σερμυῶνος δι' ἀντήλλαξαν ἡδὴ Μ. Μυστικὰ καὶ τὸνομά του δι' τὴν εἰς τὸ 36ο φυλλάδιον· — τὸ Ζιζάνιον τῶν Γυμνασίων χαιρετᾷ τὴν Ἐκλειψὶν Ἡλίου καὶ συλλυπεῖται τὴν Ρωμαϊκὴν Σημαίαν διὰ τὸν θάνατον τῆς νόνας· — ὁ Ὀρίων πληροφορεῖ τὴν Ἀδραν τῆς Κερκύρας δι' ἔλαβε τὸ Δελτίον τῆς καὶ τὴν εὐχαριστεῖ πολὺ· — ἡ Μικρὰ Ἀνθοδέμνη ἀπαίτεται τὸ Ἄγρον Μελεθεδάκι καὶ τὸ ἐρωτᾷ πῶς ἐπέρασεν εἰς τὸν ἴσον· τὸ γνωρίζει πολὺ καλὰ καὶ τὸ βλέπει συχνά, ὅταν πηγαίνει εἰς τὸ σπίτι τῆς Γλυκείας Καρδίας· — οἱ Ἰππεῖοι φερανοὶ ἔκατομμυριοσθῶν χαιρετοῦν τοὺς Νεαροὺς Πατρινοὺς καὶ τοὺς Δικηγόρους τῆς Νεολαίας, μετ' ὧν ζήσῃ ἀνταλλαγὴν Μ. Μυστικῶν

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νάνναλλὰξουν· τὸ Ἄγρον Μελεθεδάκι μετ' ἡ Ἑλληνικὴν Ψυχὴν, Κεραμιδοτάστον καὶ Τραγυόσκον (διὰ νάνναλλὰξουν καὶ τὰ ὀνόματά των) ἢ Ποιμενίαν τῆς Δίρρης μετ' ἡ Νουσταλγοῦσαν Ἑλληνοῖδα, Πυθαγορεὺν τὸν Σάμιον, Σοφὸν Πιττακόρ, Πικραμένην Καρδουλίαν καὶ Δίχρωμον Φούκιον· — ἡ Μόνωσις μετ' ἡ Ποιμενίαν τοῦ Παναγαϊκοῦ, Ποιμενίαν τῆς Δίρρης, Ποιμενίαν τοῦ Πηλίου, Χιονοσκεπὴ Δίρρη καὶ Βίγλαν· — ἡ Σκόνη τῶν Ἀθηναίων μετ' ἡ Αἰ-λάϊφ τῶν Πατησίων καὶ Σοφὸν Πιττακόρ· — ἡ Λευκὴ Ἀκακία μετ' ἡ Ἀρόσση τῆς Ἐρήμου· — τὸ Σκαριδάκι μετ' ἡ Μικρὸν Πυροπλητὴν, Ἀρχαίον τοῦ Ἀρακαίου, Μελαγχολικὴν Σεληνολάτρειαν καὶ Κόκκινον Ἄσμα· — ὁ Χαμπόνηρος Κατεργάρας μετ' ἡ Ἰππεροφάνον Λέοντα, Σκληρὸν Βράχον, Σιωπηλὴν Νέκταν καὶ Ἐνδοξὸν Φαριανὴν· — τὸ Ἄρθος Μαῖον μετ' ἡ Κανκασία, Ἰον τῶν Ἀγροῦ, Δικηγόρους τῆς Νεολαίας, Ἀντιγόνην καὶ Ἰτέαν· — ἡ Ἐρσεία Κόρη μετ' ἡ Καλλιτεχνικὴν Γραφίδα, Μόνωσιν, Πικραμένην Καρδουλίαν, Ὀρειπόλον Ψυχὴν καὶ Περθοῦσαν Καρδίαν· — ἡ Ἐρσεία Μαργαρίτα μετ' ἡ Μαργαριτοφόρον, Ἐμερῶσαν, Ζιζάνιον Ἀρακαίου καὶ Χιονοσκεπὴ Δίρρη (εἰ δυνατὸν μετ' ἡ ὀνόματά των)· — ἡ Χιακὴ Μαργαρίτα μετ' ἡ Παταγοῦ Παρόντα, Ψευδοδιηγήστον, Σιδ, Χιακὸν Ὀρειτόν καὶ Λοζιαν· — ἡ Ἐγγαρις μετ' ἡ Δικηγόρους τῆς Νεολαίας, Ἄρθος τῆς Ἰστομῆς, Τραγυόσκον, Μελαγχολικὴν Νουτοπούλαν καὶ Ἐδελπίαν· — ἡ Φαίδιμη μετ' ἡ Ἰατρὸν τῶν Συνδρομητῶν, Ἡμέραν τῆς Ἐλευθερίας, Συμνηστούσαν καὶ Συναχόμενον Ποτικόν· — ὁ Βασιλεὺς τοῦ Κατέργου μετ' ἡ Προσωποδόφρον Ἰππεῖστην, Γαμβέτταν, Ἀκτινα τῆς Ἐλευθερίας καὶ Διαφυσθεῖσαν Ἐλπίδα· — ἡ Μέλλουσα Καλόγηρα μετ' ἡ Ἀνθοῦσαν Νέστητα, Διοπτροφοροῦσαν, Ἰππεροφάνον Λέοντα, Νεράϊδαν τῶν Σπετειῶν καὶ Μικρὸν Γυμνασιόπαιδα (μετ' ἡ ὀνομά του)· — τὸ Κρητικὸν Κάστανον μετ' ἡ Τραγυόσκον, Χαριτωμένην Κόρην, Ἑλληνικὸν Ἄρακι, Γλυκὸ Φιλάκι καὶ Χιονοσκεπὴ Δίρρη (μετ' ἡ ὀνόματά των)· — τὸ Ἄγρον Φαράκι μετ' ἡ Ρωμαϊκὴν Σημαίαν, Ἐλπίδα τῶν Ἀστυχῶν, Ἄστρον τῶν Ἀγρίων καὶ Τράταν τῶν Ἐβρίπων· — ἡ Μαρίδα τῶν Ἐβρίπων μετ' ἡ Πηλὸν τῆς Ἐρήμου, Τράταν τῶν Ἐβρίπων, Ἐσπεράντην, Μόνωσιν καὶ Ἀλλοπερσαλον· — ἡ Ἀγάπη τῆς Νεότητος μετ' ἡ Ἰ. Μου, Μελαθρον καὶ Νεαράν Ἰππεροφάνον καὶ Γλυκείαν Ἐλπίδα· — ἡ Ἐλπίς Κόκκινον μετ' ἡ Ἀθηναία τῆς Ἀρσείας, Ἀγριαν Ἀθηναίαν, Κετρί, Κρητικὸν Κάστανον καὶ Ταυροζήτην.

Ἀπὸ ἕνα γλυκὸ φίλικὸν στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς Ἰφιγένειαν Ἀστρον (τὰ ὀνόματα περιττὰ) στέλλει μόνον ὅσα τετράδια εἶδες δι' ὀφείλεις· Νεαράν Ἰππεροφάνον (ἢ ἐγὼ σου ἔστειλα ἀπὸ ἐδῶ τὰς καλλιτέρας μου εὐχὴς τὴν ἡμέραν τῶν γενεθλίων σου· λοιπὸν ἡ συναναστοροφὴ πῶς ἐπῆγεν, ἔγνων ἐσπαθώματα; ἢ Ἀλλοπερσαλον (ἢ ἘΕ) διὰ τὴν εὐφροσύνην ἐπιστολῆν· ἢ κλεξίδα ποῦ ἔπαισε μαζί μετὰ τὰ φύλλα τοῦ φθινοπώρου, θὰ ξαναγίνῃ, ἐλπίζω, τὴν ἀνοιξίαν, καὶ θὰ γράψῃς καὶ ἄλλο χαριτωμένον ποιημάκι·) Ἰππεροφάνον Ταξειδιώτιδα (ἢ ὅποια προβλεπὲς τὸν ἐφετηρὸν χειμῶνα πολὺ ὀρμὺν καὶ εὐχάριστον ἀμόνον διὰ τοὺς πολὺ πλουσίους· πῶς πηγαίνει τὸ ἐσπαθώμα; ἢ Ζιζάνιον τοῦ Γυμνασίου· Ζιζάνιον τοῦ Σοφολέου (πέρα πολλὰ πληροφορεῖαι διὰ μίαν φορὰν)· Ποιμενίαν τῆς Δίρρης (ἔως τὸ 39ον ἐλήθησαν τακτικὰ)· Ἀρχικαλαμπούριστήν (ἢ ἱστορία τοῦ καπουτσιοῦ φαδροτάτη)· Ἰππεροφάνον Λέοντα (ἔλαβα δύο τετράδια σου ἴσαν χωρὶς δεκαλέπτον· ὀφείλεις λεπτὰ 20·) Γεωργίον Δ. Παπᾶν (ἢ συλλογὴ σου ἐλήθη)· Μαρίδαν τοῦ Ἐβρίπου (ἐπέραςε τὸ χέρι; ἐκεῖνο ποῦ μοῦ ἐζήτησες, ἔγινε, βλέπεις, καὶ μετὰ πολλὴν ἐχρηστικίαν)· Πῶς-με-λένε (ἔλαβα ὅ, τι μοῦ ἔστειλες καὶ σε συγχαίρω δι' ὅσα μοῦ γράφεις· τὸ δωρὸν σου ἐστὶν καὶ θὰ τὸ λάθῃς· μὴν ἀνησυχεῖς)· Κρητικὸν Κάστανον (ἔχω ὑπ' ὄψει μοῦ δύο ἐπιστολάς σου, τὴν μίαν εἰς τὸ ὄρατον ἐκεῖνο χαρτὶ στῆς μῦδας· διὰ τὸ ζήτημα ποῦ μ' ἐρωτᾷς, νομίζω ὅτι ἱποτικώτερον εἶνε νὰ στείλῃς τετράδιον πρώτον·) Λευκὸν Κρίνον (ἔσημείωσα ὅσα μοῦ γράφεις· βέβαια δὲν θὰ ἴδῃς τὸνομά σου εἰς τὸν Κατάλογον τῶν καθυστερούντων· τὰ εὐσημὰ ποῦ βλέπεις εἰς τὴν ἀπάντησιν, εἶνε

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
Δι' ἄλλοις δεκατὶ μέχρι τῆς 5 Ἰανουαρίου.
Ὁ χάρις τῶν λόγων, εἰς τὸ ὅποιον δὲν νὰ γράφωσιν τὰς λύσεις τῶν ἐπισημασμένων, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλου, ὡς ἕκαστος περιεχέει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.
311. Ἀσξίγροφος.
Μία πρῆβσις τὸ πρῶτον μου, Τὸ ἄλλον ἐργαλεῖον·
Κ' ὑπενομιεῖται τ' ἔδω μου Ἀρχαῖον μεγαλεῖον.
Ἐστέλλῃ ὑπὸ τῆς Ἰστομῆς
312. Ἀναγραμματισμός.
Εἶμαι πόλις τῆς Ἡπείρου· ἢ με ἀναγραμματισμοῦ, Ἄλλην πόλιν τῆν Ἀυστρίαν εὐκόλως θὰ σχηματίσῃς.
Ἐστέλλῃ ὑπὸ τοῦ Ζοφροῦ Νέφους
313. Ἀνύμια.
Καὶ δεξιὰ με ἔχεις ἀλλὰ καὶ ἀριστερά.
Ἄν μ' ἀμνηστῆσθῃς θὰ γίνω... παγερά.
Ἐστέλλῃ ὑπὸ τῆς Κεραίας
314. Περὸν.
Νάντικα-ασταθοῦν οἱ ἀστερισκοὶ διὰ γραμμάτων οὕτως, ὥστε νὰ γινώσκωνται· Καθεὺς ἰχθύς, ὀριζοντίως νῆσις ἐρωπαϊκὴ, ὀριστερὰ δὲ καὶ δεξιὰ τὰ ὀνόματα δύο θεσπιῶν.
Ἐστέλλῃ ὑπὸ τῆς Κανκασίας
315. Κεκρυμμένη Πυραμῖς.
1.— Οὐδὲν ἔχει κόπον.
2.— Ἡ Κύπρος εἶνε νῆσος.
3.— Πλὴν τῆς Κάσου, Σάμου, καὶ ἄλλαι πολλαὶ νῆσοι εἶνε εἰς τὸ Αἰγαῖον.
4.— Ὁ Πάρις τὸν Τρωικὸν πόλεμον ἐπροξένησε.
Ἐστέλλῃ ὑπὸ τοῦ Τριπολιέμου
316—317. Λογοπαίγνιον.
1.— Ποῖος βασιλεὺς δὲν ἔκλυε ποτὲ;
Ἐστέλλῃ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀστέρος
3.— Τίς προστάζει τὴν θεῖαν νὰ ἔχῃ μί;
Ἐστέλλῃ ὑπὸ τοῦ Ὀλιμπιέμου Ζωρζέρου

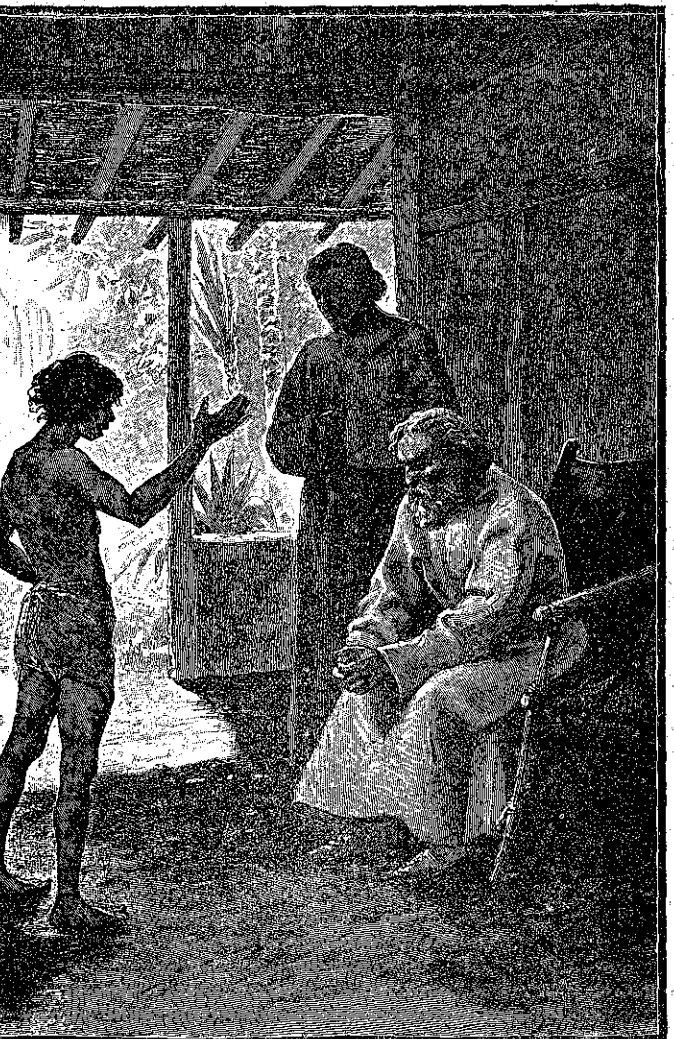
διὰ τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὴν ὅποια ἀπαντῶ ποτὲ δὲν ξανασημαίνω τὰ ἴδια·) Λευκὸν Ἰππεροφάνον Σκαριδάκι (εἰς τὴν ἐρώτησιν σου ἀπαντῶ ὅχι·) Θεόδωρον Γ. Ταρσοῦλην (ἔλαβα εὐχαριστῶ·) Ἐνδοξὴν (ἔστειλα· αἱ προτάσεις σου θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ προσεχὲς· ποῖα εἶνε τὰ προσκομματα· ποῦ λέγεις καὶ ἀπὸ ποίους προέρχονται;) Ἐβδοκὸν Ὀρίοντα (ἐλήθησαν δαί·) Περθοῦσαν Καρδίαν (βεβαίως ὁ καιρὸς καὶ ἡ πείρα εἶνε ἢ καλλιτέρα συνταγὴ·) Βροντὴν τοῦ Λιδε (τὸ ἔλαβα καὶ τὸ ἔστειλα·) Δίχρωμον Φούκιον (βραβεῖον ἔστειλα·) Ναυτογροδόνοσσαν (ἐπίσης·) Ἀβυσσινὸν Πολεμιστήν (ἔστειλα ὅ, τι ἐζήτησες· θὰ σου ἔστειλα κάποιος τετράδιον καὶ δὲν θὰ τὸ ἔλαβες, δι' αὐτὸ ἀγνοεῖς εἰς ποῖον ὀφείλεις·) Νουτολούροδον (ναί, ἐτήρησες θλούς τοὺς ὄρους·) Ἄγρον Φαράκι (εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφεις ἐπ' εὐκαίρῃ τῆς ἀνανώσεως τῆς συνδρομῆς·) Μάρην Τρέκ (εὐγε, τὸ ἤρως·) Ἑλληνοφάνον Ναυαροῦδα, Ἀνθισμένην Ροδονίαν (ἔστειλα·) Φάρον τοῦ Λεάνδρου (μερικὰ θὰ δημοσιευθοῦν·) Βίγλαν (ἔστειλα τοὺς 5 τόμους καὶ ἐλπίζω ὅτι τοὺς ἔλαβες·) Ὀρίων (σήμερον, βλέπεις, ἢ ἀνοπονοησία σου ἱκανοποιεῖται;) Ἐβδοκὸν Κόρην (δὲν πικρῶ ἐγώ, ἂν χάνωνται εἰς τὸ ταχυδρομεῖον· τὰ ὀνόματα δὲν τὰ λέγω εἰς κανένα διότι εἶνε πολλὰ καὶ δὲν ἔχω τόπον·) Κατοσαρομάλλων (τώρα λοιπὸν ποῦ ἐπέραςε καὶ ἡ φασαρία τῆς μετακομίσεως γράφει μου ὅπως πρῶτα·) Μικρὸν Ἀνθοδέμνη (χαίρω ποῦ ἐγίνε καλὰ· πολὺ ἐγέλασα μετ' ἡ ἐπισημῶν τῆς Μαγικῆς Εἰκόνος·) Ἐρυσθὸν Νέφος· Ἀστέρα τῆς Ἀνατολῆς κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 17 Νοεμβρίου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχὲς.
318. Κρυπτογραφικόν.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 6 4 = Φιλόσοφος.
2 1 7 = Μέρος καρποῦ
3 4 5 6 4 = Μέρος τοῦ πλοίου.
4 5 6 9 6 4 = Δείγμα πόνου.
5 1 2 1 4 = Ἀρχαία πόλις.
6 3 9 1 4 = Πηλὸν.
7 8 9 6 4 = Ἐπιθετον.
8 4 5 3 1 = Θεά.
9 1 7 6 4 = Νῆσος.
Ἐστέλλῃ ὑπὸ τῆς Ἰστομῆς
319. Ἀκροστιχίς.
Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων σχηματίζουν εὐνομα ὀρθοκωντικῆς ἀρχηγῆς:
1. Πρωτεύουσα κράτους. 2. Ἐρπετιν. 3. Ὁρος τῆς Ἀττικῆς. 4. Πόλις ἑλληνικὴ. 5. Θεά. 6. Ἄρθος. 7. Λίμνη τῆς Ἑλλάδος. 8. Ἀρχαῖος φιλόσοφος.
Ἐστέλλῃ ὑπὸ τοῦ Ἰστομῆς Παλαμηδέου
320. Φωνηεντοδότηλον.
κτσς - τυ - κμ - πλλ - ν - φσ - κβλλρ
Ἐστέλλῃ ὑπὸ Λευκοῦ Κλωσίδου
321. Γράφος.
ΚΑΙ ΚΑΙ Μ καὶ καὶ
Ἐστέλλῃ ὑπὸ τοῦ Χρυσόφρονος Μήθεα
ΑΥΣΕΙΣ
τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 39.
414. Ἰκτινός, κτήνος.—415. Ἀήρ· Ἡρα.—
416. Κλώθω, Κλώθω.
417. Θ.—418. ΣΟΣ
ΠΑΝ ΙΠΠΟΣ
ΠΟΛΟΣ ΠΗΛΙΟΝ
ΘΑΛΑΜΟΣ ΚΡΙΝΟΣ
ΝΟΜΟΣ ΣΚΟΜΒΡΟΣ
ΣΟΣ ΧΡΥΣΑΛΛΙΣ
Σ
419. Σέρραι.—420. Ἥλιος, Ἥλεια, Ἥλιον.—
421. Τὴν ἀνταλλαγὴν διὰ τοῦ γράμματος Ο σχηματίζονται αἱ λέξεις· θνος, κόρη, ὄρμη, ὁ σμῆ, ὅτι.—422. Ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων, ἄλλα δὲ Θεοῦ κελεύει.—423. Ἡ Ἑλλάς εἶνε ἢ πατρις ἡμῶν ἢ φιλατὴν.

Ο ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΟΡΕΝΟΚΟΣ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'. (Συνέχεια.)
ΣΑΝΤΑ-ΖΟΥΑΝΑ
Τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰεραποστόλου ἐκαλύφθη ἀπὸ ἐξαφνικὴν ἀσθένειαν, καὶ πρὸς στιγμὴν τὰ βλέφαρά του ἐκλείσθησαν.

τὰ ἐστὶ πτώμα τοῦ πατέρα μου... Μ' ἐλυπήθησαν... μ' ἐπῆραν... ἔθαψαν τὸν πατέρα μου... Ἐπειτα μοῦ ἐπρότειναν νὰ τοὺς φέρω ἐπὶ τῆ Σάντα-Ζουάνα... Ἐξελικνῆσται... καὶ προχθὲς ἐφθάσαμε ἐστὶ πέρασμα Φρασκασῆς. Ἐκεῖ μᾶς ἐρρίχθησαν οἱ Κουίβαι καὶ μᾶς ἐπίασαν... Ἐπειτα;... ἠρώτησεν ὁ Πάτερ Ἐσπεράντης.

— Ἐπειτα... οἱ Κουίβαι μᾶς ἐπῆραν καὶ μᾶς ἐπῆγαν κατὰ τὴ Σιέρρα... Μόλις σήμερον τὸ πρῶτὸ κατώρθωσα νὰ τοὺς φύγω.
— Ὁ Ἰεραπόστολος ἤκουε τὸν μικρὸν Ἰνδὸν μετὰ μεγάλης προσοχῆς. Καὶ αἱ συνεχεῖς ἀσπραπαὶ τῶν ὀφθαλμῶν του ἐμαρτύρουν πόσῃ ἠσθάνετο ὀργὴν κατὰ τῶν κακοῦργων ἐκείνων.

— Εἶπες λοιπὸν, παιδί μου, ἠρώτησε διὰ τρίτην φορὰν, ἐτι οἱ ταξειδιῶται αὐτοὶ εἶνε Γάλλοι;
— Μάλιστα, Αἰδεσιμώτατε.
— Καὶ πόσοι εἶνε;
— Τέσσαρες.
— Καὶ ἔχουν μαζὶ τοὺς;...
— Τὴν καπετάνιο ποῦ σας εἶπα, ἕνα Βανθιαν ποῦ τον λέγουν Βαλδέξ, καὶ δύο ναῦτες ποὺ σηκώνουν τὰ πράγματα.
— Καὶ ἀπὸ τοῦ ἐργονατοῦ;
— Ἀπὸ τῆ Βολιβάκη. Ἀπὸ ἐκεῖ ἐφυγαν ἐδῶ καὶ δύο μῆνες καὶ ἐπῆγαν ἐστὸν Ἅγιον Φερνάνδο, γιὰ νὰ ταξειδεύσουν ἐστὸν ποταμὸ, ὡς τὴ Σιέρρα-Παρίμα.
— Ὁ Πάτερ Ἐσπεράντης, βυθισθεὶς εἰς σκέψεις, ἔμεινε σιωπῶν ἐπὶ τινὰς στιγμὰς. Ἐπειτα ἠρώτησεν.
— Ἀνέφερες ἕναν ἀρχηγὸ, Γκόμο... Λοιπὸν ἢ συντροφία ἔχει καὶ ἀρχηγὸ;
— Μάλιστα, ἕναν ἀπὸ τοὺς ταξειδιῶτας.

— Παῦλος Κερμῶρ;... ἐπιθύρην ὁ Πάτερ Ἐσπεράντης... Αὐτὸ εἶνε τὸ ὄνομά του; (Σελ. 382, στήλ. α'.)

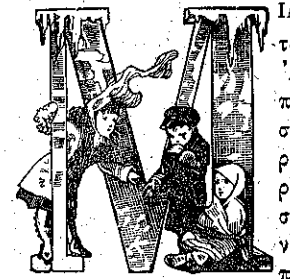
— Πώς ονομάζεται ;
 — 'Ιακώβος 'Ελλώκ.
 — Έχει σύντροφον ; ...
 — Μάλιστα... έναν που ονομάζεται Πατέρν, και που μαζεύει αγριόχορτα ...
 — Και οι άλλοι δύο ποιοι είναι ;
 — Πρώτον είναι ένας νέος που μου έδειξε μεγάλη φιλία και που τον αγαπώ πολύ ...
 Και το πρόσωπον του Γκόμου εξέφρασε την ζωηρότερην εὐγνωμοσύνην.
 — 'Ο νέος αυτός, προσέθεσεν, ονομάζεται Παῦλος Κερμώρ.
 'Ακούσας τὸ ὄνομα τοῦτο, ὁ 'Ιεραπόστολος ἀνεσκήρτησε, καὶ ἡ ἔκφρασις τοῦ προσώπου του ἐμαρτύρησεν ὑψίστην κατὰ πληξιν.
 — Παῦλος Κερμώρ ; ... ἐψιθύρισε ...
 Αυτό εἶνε τὸν ὄνομά του ;
 — Μάλιστα... Παῦλος Κερμώρ.
 — Καὶ ὁ νέος αὐτός, εἶπες, ἦλθεν ἀπὸ τὴν Γαλλίαν μαζί με τοὺς κυρίους 'Ελλώκ καὶ Πατέρν ;
 — 'Οχι, Αἰδεσιμώτατε. Καθὼς μοῦ διηγήθηκε ὁ φίλος μου Παῦλος, τοὺς ἀπάντησε εἰς τὸ δρόμο, εἰς τὴν Οὐβάρνα ...
 — Καὶ ἐπῆγαν μαζί εἰς τὸν 'Αγιον Φερνάνδου ;
 — Μάλιστα... καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἐξεκίνησαν μαζί γιὰ τὴν Σάντα-Ζουάνα.
 — Καὶ τί κάμνει αὐτός ὁ νέος ; ...
 — Γυρεύει τὸν πατέρα του ...
 — Τὸν πατέρα του ; ... Τὸν πατέρα του, εἶπες ;
 — Μάλιστα... τὸν συνταγματάρχην Κερμώρ.
 — Τὸν συνταγματάρχην Κερμώρ ! ἀνέκραξεν ὁ 'Ιεραπόστολος.
 — Ὅποιός τον ἔβλεπε τὴν στιγμὴν ἐκεῖνην, θὰ παρετήρει ὅτι ἡ μεγάλη κατὰ πληξιν, τὴν ὁποίαν ἐξεδήλωσε πρῶτα, μετεβλήθη εἰς βαθυτάτην συγκίνησιν. Ἡ γέρθη καὶ ἤρχισε νὰ διασκελλίζῃ τὴν αἰθουσαν, τεταραγμένος. Ἐπειτα, καταβαλὼν μεγάλην προσπάθειαν διὰ νὰ συγκάλυψῃ τὴν ταραχὴν του, ἐφάνη ἡρεμώτερος καὶ ἤρχισε πάλιν τὰς ἐρωτήσεις του.
 — Καὶ διατί, ἠρώτησε τὸν Γκόμον, διατί ὁ Παῦλος Κερμώρ ἤρχετο εἰς τὴν Σάντα Ζουάνα ;
 — Μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ μάθῃ τίποτε βέβαιον γιὰ τὸν πατέρα του, καὶ νὰ ἠμπορέσῃ νὰ ὑπάγῃ νὰ τον εὕρῃ ἀπήνησεν ὁ Γκόμος.
 — Ὡστε δὲν ἤξεύρει πού εὐρίσκεται ;
 — 'Οχι... Εἶνε δεκατέσσερα χρόνια τώρα, πού ὁ συνταγματάρχης ἔφυγε ἀπὸ τὴ Γαλλία καὶ ἦλθε εἰς τὴν Βενεζουέλα, ὁ γυῖός του ὁμοίως δὲν ἔχει πού βρίσκεται...
 — Ὁ υἱός του... ὁ υἱός του !... ἐψιθύριζεν ὁ 'Ιεραπόστολος, φέρων τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ μετώπου, ὡς διὰ νὰ συγκεντρώσῃ τὰς ἀναμνήσεις του.
 Καὶ τότε, ἀποταθείς πρὸς τὸν Γκόμον :
 — Καὶ ἔφυγε λοιπὸν μόνος ὁ υἱός αὐ-

τός... μόνος γιὰ τόσο μεγάλο ταξεῖδι ;
 — 'Οχι.
 — Ποιὸς τον συνοδεύει ;
 — Ένας γέρος, ἀπόμαχος.
 — Απόμαχος ;
 — Μάλιστα... ὁ λοχίας Μαρσιάλης.
 — Ὁ λοχίας Μαρσιάλης ! ἐπανελάβεν ὁ 'Ιεραπόστολος.
 Καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν, ἂν δὲν τον ἐκρατοῦσεν ὁ μοναχὸς 'Αγγέλως, θὰ ἐπιπτεν ὡς κεραυνόπληκτος ἐπὶ τοῦ πατώματος τοῦ δωματίου.
 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.
 ΠΡΟΣ ΒΟΗΘΕΙΑΝ
 Ἐπρεπε νὰ δοθῇ βοήθεια εἰς τοὺς Γάλλους ἐκείνους, τοὺς αἰχμαλώτους τῶν Κουίθων. Περὶ τούτου οὐδεὶς ἐχώρει διασταγῆς μετὰ τὴν διήγησιν τοῦ μικροῦ 'Ιηδοῦ.
 Ὁ 'Ιεραπόστολος λοιπὸν θὰ ἐξεκίνησεν τὴν ἰδίαν ἐκείνην ἐσπέραν, ἂν ἐγνώριζε μόνον ποίαν διεύθυνσιν ἔπρεπε νὰ λάβῃ.
 Τῷ νύκτι, πού εὐρίσκετο τώρα ὁ 'Αλφρανίξ ; ... Εἰς τὸ πέραμα Φρασκαῆς ; ...
 "Οχι" ὁ Γκόμος εἶπεν, ὅτι ἔφυγεν ἐκεῖθεν τὴν ἐπαύριον τῆς αἰχμαλωσίας. Ἄλλως τε τὸ συμφέρον τοῦ ἀρχιλιχιστοῦ ἦτο νὰ πομακρυνθῇ ἀπὸ τὴν Σάντα-Ζουάνα, νὰ χωθῇ εἰς τὰ δάση τῆς Σιέρρας, ἴσως μάλιστα καὶ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν Ὀρενόκον, παρὰ τὸ στόμιον τοῦ ρίου Τορρίδα, διὰ νὰ συλλάβῃ τοὺς ναύτας καὶ τὰ πλοίαριά.
 Ὁ Πάτερ 'Εσπεράντης ἐσκέφθη ὅτι πρὸ τῆς ἐκστρατείας, μίᾳ ἀνίχνευσις ἦτο ἀπαραίτητος.
 Τὴν ἑκτὴν ὥραν, δύο 'Ιηδοὶ ἵππευσαν καὶ διηυθύνθησαν πρὸς τὸ πέραμα Φρασκαῆς.
 Μετὰ τρεῖς ὥρας, οἱ ἵππεις αὐτοὶ ἐπέστρεψαν, μὴ εὐρόντες οὐδὲν ἔχνος Κουίθων.
 Ὁ 'Αλφρανίξ καὶ ἡ συμμορία του διηγήθησαν ἅρα γε τὸν Τορρίδαν διὰ νὰ διασχίσουν τὰ πρὸς δυσμὰς δάση, ἢ μήπως καθήρχοντο πρὸς τὴν Σιέρραν Παρίμαν, διὰ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης, διὰ νὰ φθάσουν οὕτω εἰς τὸ βουνὸν Μωνοῦάρ ;
 Δὲν ἤξευραν, ἀλλ' ἔπρεπεν ἐξάπαντος νὰ το μάθουν.
 Δύο ἄλλοι 'Ιηδοὶ ἀπεστάλησαν, μὲ διαταγὴν νὰνεχνεύσουν τὴν πεδιάδα πρὸς τὸ μέρος τῶν πηγῶν τοῦ Ὀρενόκου, διότι πολὺ πιθανὸν νὰ κατήλθον ὁ 'Αλφρανίξ κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν ποταμὸν.
 Τὴν αὐγὴν, οἱ δύο οὗτοι 'Ιηδοὶ ἐπανήλθον εἰς τὴν Σάντα-Ζουάνα, μετ' ἐρευνῆσιν εἰκοσιπέντε περίπου χιλιομέτρων. Καὶ δὲν ἀπήνησαν μὲν τοὺς Κουίθους, ἐμαθὴν ὁμοίως ἀπὸ μερικῶν 'Ιηδοῦς Μπράβους, τοὺς ὁποίους συνήτησαν καθ' ὁδόν, ὅτι ἡ ληστοσυμμορία διηυθύνετο πρὸς τὴν Σιέρραν Παρίμαν. Ἐκεῖ λοιπὸν ἔπρεπε νὰ ὑπάγουν νὰ πολεμήσουν τὸν 'Αλφρανίξ, καὶ, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ

Θεοῦ, νὰπαλλάξουν τέλος τὴν χώραν ἀπὸ τὴν μάστιγα τῶν κακούργων.
 Ὁ ἥλιος πρὸ ὀλίγου εἶχεν ἀνατελεῖ, ὅταν ὁ Πάτερ 'Εσπεράντης ἐξεκίνησεν ἀπὸ τὴν Μονήν, ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατεύματός του. Ἦσαν ἑκατὸν Γουαχαρίβοι, εἰδικῶς γυμνασμένοι εἰς τὸν χειρισμὸν τῶν νέων ὀπλων, καὶ οἱ γενναῖοι αὐτοὶ στρατιῶται ἐγνώριζαν ὅτι βαδίζον ἐναντίον τῶν Κουίθων, τῶν παλαιῶν τῶν ἐχθρῶν, ὅχι ἀπλῶς διὰ νὰ τοὺς διασκορπίσουν, ἀλλὰ διὰ νὰ τοὺς ἐξοντώσουν μέχρις ἐνός.
 Περὶ τοὺς εἴκοσιν ἐκ τῶν 'Ιηδῶν τούτων ἦσαν ἐπιπποὶ καὶ συνώδευόν μερικὰ ἀμάξια, τὰ ὁποῖα ἔφεραν ζωοτροφίας, ἀρκετὰς δι' ὀλίγας ἡμέρας.
 Ἡ πολίχνη ἔμεινεν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ μοναχοῦ 'Αγγέλου, ὁ ὁποῖος ὤφειλε διὰ δρομῶν, ἐφ' ὅσον ἦτο τοῦτο δυνατόν, νὰ εὐρίσκεται εἰς ἐπικοινωνίαν μὲ τὸ μικρὸν στράτευμα.
 Ὁ Πάτερ 'Εσπεράντης, ἐπιππος, εἶχε περιβληθῆ ἔνδυμασίαν καταλληλοτέραν πρὸς ἐκστρατείαν ἀπὸ τὸ ράσον τοῦ μοναχοῦ. Κράνος ἐξ ὑφάσματος ἐκάλυπτε τὴν κεφαλὴν του μὲ ὑψηλὰ ὑποδήματα ἐπάτει εἰς τοὺς ἀναβολεῖς μίᾳ καρραβίνα δίκανην ἐκρέματο εἰς τὸ ἐπίππιόν του ἐν περιστροφῶν εὐρίσκετο εἰς τὴν ζώνην του.
 Ἐπροχώρει σιωπηλῶς καὶ σύννομος, κατεχόμενος ὑπὸ ἀπεριγράπτου ψυχικοῦ τάλου, τὸν ὁποῖον μετὰ κόπου προσεπάθει νὰ κρύπτῃ. Αἱ πληροφορίες, τὰς ὁποίας ἔλαβε παρὰ τοῦ μικροῦ 'Ιηδοῦ, συνεχέοντο εἰς τὸ πνεῦμά του. Ὡμοίως μὲ τυφλόν, εἰς τὸν ὁποῖον ἀποδίδουν τὸ φῶς, καὶ ὁ ὁποῖος ἐξεσυνεθίσει νὰ βλέπῃ.
 Ἀπὸ τὴν Σάντα-Ζουάνα, τὸ στράτευμα ἐτράπη πλαιγίως πρὸς τὰ νοτιοανατολικά, διασχίζων πεδιάδα δενδρόφυτον. Οἱ 'Ιηδοὶ, συνεθισμένοι εἰς τὴν πεζοπορείαν, ἐβάδιζαν μὲ βῆμα ταχὺ, ὥστε οἱ πεζοὶ δὲν ὑπελείποντο σχεδὸν τῶν ἵππεων. Τὸ ἔδαφος, ἐλαφρῶς κατωφερές, ἀνέβαινε μόνον παρὰ τοὺς πρόποδας τῆς Σιέρρας-Παρίμας. Τὰ ἔλη, ἀπεξηραμένα τώρα ἐνεκα τοῦ καύσωνος, παρεῖχον ἐπιφάνειαν ἀρκετὰ στερεάν, ὥστε τὸ στράτευμα ἠδύνατο νὰ διέρχεται δι' αὐτῶν, χωρὶς νὰ τα παρακάμπτῃ.
 Ὁ δρόμος ἐσημαίετο ὁξείαν γωνίαν μὲ ἐκείνον, τὸν ὁποῖον εἶχεν ἀκολουθήσῃ ὁ Γκόμος, ὀδηγῶν τῶν 'Ελλώκ καὶ τοὺς συντρόφους του. Ἦτο ἡ συντομωτέρα ὁδὸς μετὰ τὴν Σάντα-Ζουάνας καὶ Παρίμας. Ἀπὸ νοτιὰ τινὰ ἔχνη, ἐφαίνετο ὅτι εἶχε διέλθῃ δι' αὐτῆς πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν πολυάριθμος ὄμιλος.
 Οἱ Γουαχαρίβοι λοιπὸν ἀπεμακρύνοντο ἀπὸ τὸν Τορρίδαν. Εἰς τὸν δρόμον των, συνήτων μικρὰ παραποτάμια τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης ἀλλ' ἦσαν ὀλωσδιόλου ξηρὰ, καὶ ἡ διὰ τῆς τῶν δὲν παρεῖχε μίαν δυσκολίαν.

Μετὰ στάθμευσιν ἡμισείας ὥρας, περὶ τὴν μεσημβρίαν, τὸ στράτευμα ἐξεκίνησε πάλιν καὶ ἀνέπτυξε τὴν ταχύτητα, ὥστε περὶ τὴν πέμπτην ὥραν εὐρέθη παρὰ τοὺς πρόποδας τῆς Παρίμας, ὅχι μακρὰν τοῦ βουνοῦ, τὸ ὁποῖον ὁ Σαφφανζὼν ἐβάπτισε μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Φερδινάνδου Λεσσέφ.
 Τέφραι ψυχραὶ, ὑπολειμματα φαγητῶν, χόρτα καταπατημένα, καὶ ἄλλα τοιαῦτα τεκμήρια, ἐφάνερον ὅτι ἀνθρώποι εἶχον διανοικτερεύσῃ ἐκεῖ προφάτως. Οὐδεμίαν λοιπὸν ἀμφιβολία, ὅτι οἱ λησταὶ τοῦ 'Αλφρανίξ, — καὶ μετ' αὐτῶν οἱ αἰχμαλώτοι, — εἶχον διευθυνθῇ πρὸς τὸν ποταμὸν.
 Ἐκεῖ ἀνεπαύθησαν μίαν ὥραν, διὰ νὰ βοσκῆσουν καὶ τὰ ἄλογα. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, ὁ Πάτερ 'Εσπεράντης ἐπλανᾶτο μόνος, βυθισμένος εἰς τὰς σκέψεις του.
 — Ὁ λοχίας Μαρσιάλης... ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν ὁ λοχίας ἐδῶ... ἐρχόμενος εἰς τὴν Σάντα-Ζουάνα...
 Ἐπειτα ἐσκέπτετο τὸν Παῦλον Κερμώρ... Ποῖος νὰ ἦτο αὐτός ὁ νέος, ὁ ἀναζητῶν τὸν πατέρα του ; ...
 Ὁ συνταγματάρχης δὲν εἶχεν οἶόν...
 "Οχι... ὁ Γκόμος ἠπατήθη... Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὑπῆρχαν ἐκεῖ Γάλλοι αἰχμαλώτοι... συμπολιταί, τοὺς ὁποῖους ὤφειλε νὰ λυτρώσῃ ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Κουίθων...
 ("Ἐπείκει συνέχευα...)
 ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΞΟΠΟΥΛΟΣ
 ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
 ΧΕΙΜΕΡΙΝΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ
 Ἀγαπητοί μου,
 ΑΝ ἀπὸ αὐτὰς τὰς ἡμέρας, αἱ 'Αθηναὶ ἐξυπνήσαν λευκοστεφεῖς. Αἱ κορυφαὶ τῶν πέριξ βουνῶν ἦσαν χιονισμέναι. Ἦτο τὸ πρῶτον χιόνι, ἢ πρώτη ἐκβολὴ τοῦ χειμῶνος, ἢ πρώτη παγωμένη πνοὴ τοῦ βορρᾶ. Αἱ καλαὶ οἰκοδόμοιναί ἐθεώρησαν ὡς πρῶτον καθήκον των νὰνάψουν τὰς ἐστίας καὶ τὰς θερμάστρας, τὰς ὁποίας εἶχον ἐτοιμους, καὶ νὰ ἐφωδιάσουν ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας μὲ μίαν ἀλλαξιὰν ἀπὸ τὰ βαρύτερα μάλλινα φορέματα. Ἐνοεῖται ὅτι δὲν ἐλείψαν καὶ τὰ θερμαντικά, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸ τέλει, τὸ ἀντικαταστήσαν τὸ πατροπαράδοτον φασκόμηλον, κατέχει πλέον τὴν πρώτην θέσιν.
 Ἐτύχε νὰ παρευρεθῶ εἰς τὴν πρώτην χειμερινὴν συγκέντρωσιν μιᾶς ἀθηναϊ-

κῆς οἰκογενείας, ἡ ὁποία ἔγινε τὴν ὥραν τοῦ περιπάτου, διότι κανεὶς, οὔτε ἀπὸ τοὺς μεγάλους οὔτε ἀπὸ τοὺς μικροῦς, δὲν ἀπεφάτιζε νὰ ἐπιχειρήσῃ περιπάτου μὲ τὸσον ἄθλιον καιρὸν. Καὶ πλησίον τῆς ἀναμμένης ἐστίας, περίξ τῆς τραπέζης, τῆς ὁποίας τὸ κέντρον κατεῖχε τὸ λάμπρον καὶ ἀχνίζον σαμοβάρι, ἐκάθισαν ὅλα τὰ μέλη τῆς εὐτυχοῦς οἰκογενείας, καὶ μετ' αὐτῶν δύο φίλοι, ἐκ τῶν οἰκείων. Ἄλλα τὴν πλειονοψηφίαν ἀπετέλειον τὰ παιδιά, διότι ἡ οἰκογένεια αὐτὴ ἀριθμεῖ πέντε νέους βλαστούς, ἀπὸ δεκαεπτὰ μέχρι δώδεκα ἐτῶν. Καὶ ἐπειδὴ τὴν συνομιλίαν κανονίζει συνήθως ἡ πλειονοψηφία, τὸ ἀπόγευμα ἐκεῖνο δὲν ἐθίξαμεν οὔτε τὴν πολιτικὴν, οὔτε τὴν φιλολογίαν, οὔτε τὸ θέατρον. Ἐπρωτιμύσαμεν θέματα, τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουν τὰ παιδιά, ἢ διασκεδάζομεν ἀκούοντες τὰ παιδιά νὰ ὀμιλοῦν.
 Φυσικὰ ὀμιλήσαμεν διὰ τὸν χειμῶνα. Ἦτο τὸ ἐπικαιρότερον θέμα διὰ τὴν πρώτην ἐκείνην ἡμέραν τοῦ φύχους. Τὰ παιδιά ἐφαίνοντο κατενθουσιασμένα.
 — Πῶς μάρτεσι ὁ χειμῶν ! ἔλεγεν ἡ ξανθὴ Ἐλενίτσα. Ἀνάβει κανεὶς τὸ τζάκι, ἀνάβει τὸ σαμοβάρι, καὶ εἶνε μίᾳ χαρὰ... Ἄν χιονίξῃ μάλιστα ἔξω, ἀκόμη καλλίτερα.
 — Ναι, ναι, νὰ χιονίξῃ εἶνε ὄρατι ! ἀνεφώνησεν ὁ Τάκης, καὶ λυποῦμαι πού τὸ χιόνι δὲν κατέβηκε ἀκόμη ἀπὸ τὰ βουνά.
 Ἐνοια σου, γιατί θὰ χιονίση καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας ! εἶπεν ἡ μικροῦλα ἢ Κάκια. Καὶ τότε θάνεθούμε πάλιν εἰς τὴν παράτσα καὶ θὰ πετροβολοῦμε τὸν κόσμον μὲ βῶλους ἀπὸ χιόνι... Ὅμοιασε πέρου ;
 — Αὐτὸ εἶνε κακό, εἶπεν ὁ πατέρας, χρούπτων ὑπὸ τοὺς μύστακας του ἐν μείδιαμα.
 — Δὲν εἶνε κακό, μπαμπᾶ, γιατί οἱ βῶλοι ἀπὸ χιόνι δὲν πονοῦν καθόλου, ἀντίπερ ἢ Κάκια. Μερικοὶ βάζουν μέσα καὶ πετρίτσες ἀλλὰ αὐτὸ εἶνε κακό...
 — Ἐπειτα, τὸν χειμῶνα εἶνε ὅλες ἡ γιορτές, παρετήρησεν ὁ Γεώργιος χοροί, διασκεδάσεις, φαγιά, γλυκίσματα, μπουκέτα, δώρα...
 — Ἀλήθεια, ὁ χειμῶνας ἔχει τὴν Πρωτοχρονιά μὲ τὰ δῶρα καὶ μὲ τὰς βασιλοπότητας...
 — Καὶ τὰ Χριστούγεννα ! ἐξεφώνησεν ἡ Κάκια.
 — Ἐλησημονήσατε τὸ καλλίτερον, τὲς Ἀποκρήεις ! εἶπε σοβαρώτατα ὁ Ἀλέκος.
 Καὶ ἐξηκολούθησαν τὰ παιδιά νὰπαριθμοῦν τὰς τέρψεις καὶ τὰς διασκεδάσεις τοῦ χειμῶνος, ποικίλοντα τὴν ἀπαρίθμησιν μὲ ἀπροόπτους παρατηρήσεις, μὲ ἀνέκδοτα, μὲ ἀναμνήσεις. Ἡ εὐθυμία εἶχε κορυφωθῇ ἐνώπιον τῆς μαγευτικῆς ὀπτασίας τοῦ ἐρχομένου Χειμῶνος μὲ τὰ τῶσα του θαυμάσια...
 Ἐξάφνα ἀντήχησεν ἡ σοβαρὰ φωνὴ τοῦ πατέρα :
 — Μὰ καλὰ, ἔλεγε γιὰ διασκεδάσεις θὰ λέτε ; Μόνον αὐτὰς σας ὑπενθυμίζει ὁ χειμῶν ; Τίποτε ἄλλο δὲν σας ἐμπνέει ; Τὸν χειμῶνα δὲν ἔχετε ἄρα γε καθήκοντα ; ...
 — Πῶς δὲν ἔχομεν ; ἀπήνησεν πρῶτος ὁ Ἀλέκος. Κάθε ἐποχὴ ἔχει τὰ καθήκοντά της...
 — Καὶ σὰν τί νὰ εἶνε τὰ χειμερινὰ καθήκοντα ; ἠρώτησεν ὁ πατέρας.
 Ἐγίνε σιωπὴ. Τὰ παιδιά ἐσυλλογίζοντο. Εἰς τὰ εὐθυμα προσωπάκια διεχύθη ἀμέσως μίᾳ ὥραῖα σοβαρότης.
 — Λοιπὸν ; ... Τί λές ἐσύ, Ἐλενίτσα ;
 — Νομίζω, εἶπεν ἡ ξανθὴ Ἐλενίτσα, ὅτι τώρα τὸν χειμῶνα τὸ καθήκον μας εἶνε νὰ ντυνομεθα ζεστά καὶ νὰ μὴν παρρατῶμε, γιὰ νὰ μὴν ἀρρωστήσομε.
 — Καὶ νὰ μελετοῦμε, γιὰ νὰ πάρωμε καλὸ βαθμὸ εἰς τὰς ἐξετάσεις, προσέθεσεν ὁ Γεώργιος.
 — Ἐγὼ νομίζω ὅτι πρέπει νὰ πηγαίνωμε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, εἶπεν ἡ μικροῦλα ἢ Κάκια καὶ νὰ βάζωμε ξύλα εἰς τὸ τζάκι, γιὰ νὰ μὴ σβῆνῃ ποτέ.
 — Καὶ ἐγὼ νομίζω, εἶπεν ὁ Τάκης, ὅτι τὸ κυριώτερον μας καθήκον εἶνε νὰ ἐνθυμοῦμεθα τοὺς πτωχοῦς. Τώρα τὸν χειμῶνα οἱ πτωχοὶ ὑποφέρουν περισσύτερον. Καὶ ἴσα-ἴσα τὲς καλὲς ἡμέρας, ἐν ᾧ οἱ πλούσιοι χαίρονται καὶ διασκεδάζουν, αὐτοὶ οἱ κοκοῖμοιροὶ στεροῦνται καὶ λυποῦνται φρικτὰ... Γι' αὐτό, ὅσοι εἰμποροῦν, πρέπει νὰ τοὺς ἐνθυμοῦνται καὶ νὰ τοὺς ἀνακουφίσουν.
 Ἀνωμολογήθη διὰ βοῆς ὅτι ὁ Τάκης ὀμίλησε καλλίτερα ἀπὸ ὄλους. Ἐχομεν καθήκοντα πρὸς τὸν ἑαυτὸν μας, καὶ τα ἐκπληροῦμεν, ἀρκεῖ νὰ ἤμεθα ὀλίγον ἐγώ ἴστα ἄλλ' ἔχομεν καὶ καθήκοντα πρὸς τοὺς ἄλλους, ἀκόμη εὐγενέστερα, τὰ ὁποῖα διὰ νὰ ἐκπληρώσωμεν, πρέπει νὰ εἰμεθα φίλαλλοι. Ἐν τούτων εἶνε τὸ πρὸς τοὺς πτωχοῦς καθήκον, τὸ ὁποῖον οἱ εὐποροὶ, οἱ εὐτυχεῖς, οἱ δυναμενοὶ τέλος πάντων, τώρα τὸν χειμῶνα πρέπει νὰ αἰσθάνωνται ζωηρότερον... Καὶ οἱ δυνάμενοι δὲν εἶνε μόνον οἱ ἐκατομμυριοῦχοι. Ἀρκεῖ νὰ αἰσθάνεται κανεὶς τὴν καλὴν διάθεσιν, καὶ πάντοτε, ὅσον μικρὸς καὶ ἂν εἶνε, ὅσον περιωρισμένα μέσα καὶ ἂν ἔχη, θὰ ἠμπορέσῃ νὰνακουφίσῃ μίαν δυστυχίαν καὶ νὰ προσεγγίσῃ μίαν χαρὰν. Καὶ τὴν χαρὰν αὐτὴν τὴν αἰσθάνεται ἐκατομμυριαπλάσιος γλυκύτεραν ὁ εὐεργετῶν ἀπὸ τὸν εὐεργετούμενον. Μὴν ἀρνηθῆτε λοιπὸν τὸν ἔρανον σας ἢ τὴν προσωπικὴν σας ἐργασίαν εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι θὰ σας τὰς ζητήσουν ἐν ὀνόματι τῶν πτωχῶν !
 Σὰς ἀσπάζομαι.
 ΠΑΙΔΩΝ

Ο ΛΑΧΑΝΑΚΗΣ ΚΑΙ Η ΜΑΡΟΥΔΙΩ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Γ.

Είς τὸ σπίτι της, ἡ καλὴ γυναῖκα ἦταν ὀλομόναχη. Μόνον μίαν μαύρη γάτα, σάν τὴν Πίσσα τῆς Διαπλάσεως, τῆς ἔκαμνε συντροφιά, — μὰ τί συντροφιά μπορεί νὰ κάμη μιά γάτα.

Ἡ καλὴ γυναῖκα ἔβαλε τὸ λάχανο 'στὸ τσουκάλι γιὰ νὰ κάμη τὴ λαχανόσουπα. Ἐπειτα ἄρχισε νὰ κλαίῃ καὶ νὰ λέγῃ :

— Συμφορά μου ! Γιὰτί νὰ εἶμαι ἔτσι ἔρημη καὶ μονάχη 'στὸ σπίτι μου ; Γιὰτί ὁ Θεὸς νὰ μὴ μου χάριση καὶ μὲνα παιδάκια, γιὰ νὰ παίξουν 'στὸ κατώφλι τῆς πόρτας μου καὶ νὰ κοιμοῦνται 'στὴν ἀγκαλιά μου ;

Αὐτὰ καὶ ἄλλα ἔλεγε κλαίγωντας ἡ καλὴ γυναῖκα. Ποῦ, νὰ ἤξευρε τί εἶχε μέσα 'στὸ τσουκάλι τῆς !

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ

(Κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ Λένθου τῶν Χριστουγέννων.)

Γιὰτί τὰ μάτια μ' εἶν' δακρυσμένα ;
'Απ' τὴ συγκίνησι εἶνε θολά.
Χίλια παιγνίδια, δέξ, κρεμασμένα
'Στὸ δένδρο που ὄλο φεγγεβολᾶ !

Γιὰτί ἐκεῖνα 'δικά μου θάνε :
Τὸ ξεῦρω ἀλήθεια, ξεῦρω γιὰτί
Τῶπαν οἱ ἀγγελοὶ ποῦ με φυλάνε
Κρυφὰ τὴ νύχτα, κρυφὰ 'σταυτί.

Κάποιος τα φρόντισε γιὰτί το ξέρει
Πόσο μ' ἀρέσουνε, πῶς θὰ χαρῶ.
Θεέ μου, φυλάγε τὸ χρυσοῦ χέρι
Ποῦ μοῦ τα εἰτοίμαζε τόσο καιρό.

Καὶ τῆς μητέρας μου καὶ τοῦ πατέρα
Κι' ὄλων τῶν θείων, καὶ τῆς γιαιγιά.
Καὶ νὰ μὴ δοῦνε ποτὲ μιά 'μέρα
Ποῦ νάχη πίκρες καὶ συννεφιά.

Καὶ μὲνα κάνε με καλὸ παιδάκι
Νάμαι καμάρι των καὶ ἡ χαρά.
Κι' ὄλο τὸ χρόνο... αἱ πιά λιγάκι
Νὰ κάνω ἄτακτα... γιὰ μιά φορά.

ΦΔΚ

Ο ΛΑΙΜΑΡΓΟΣ

Παιδιά, ἀκούσατε τί ἔπαθε μιά φορά ἓνας λαίμαργος... σκύλος, καὶ ἐπωφεληθῆτε.

Ὁ 'Αζῶρ ἀγαπῶσε πολὺ τὰ αὐγά. Μόλις ἤκουε νὰ κακαρίζῃ καμμία ὄρνιθα, χαρούμενος διὰ τὴν γέννησιν ὠραίου αὐγοῦ, ὁ 'Αζῶρ ἔτρεχε εἰς τὸν ὄρνιθῶνα, ἔσπρωχνε τὴν θύραν καὶ ἀνέβαινε εἰς τὸ καλάθι, ὅπου ἡ ὄρνιθα εἶχε γεννήσῃ.

'Αρπαξὲ ζεστό-ζεστό τὸ αὐγόν, τὸ ἔσπαζε μὲ τὰ δόντια του καὶ το ἔκατάπινε μονομιάς, μαζὶ μὲ τὸ κελυφός. Ἐπειτα ἔφρευγε, πρὶν τὸν ἰδῆ κανεὶς, σείων τὴν οὐράν του.

Ἡ κυρία τοῦ ὄρνιθῶνος ἀπορούσε πολὺ κάθε βράδυ, πῶς δὲν εὕρισκε πλέον αὐγά εἰς τὸ καλάθι. « Ἡ κόττες μου δὲν γεννοῦν πιά » ἐσυλλογιζέτο. Καὶ διὰ νὰ τὰς κάμη νὰ γεννοῦν, ἔβαλε μέσα εἰς τὸ καλάθι ἓνα αὐγόν ψεύτικον, μαρμαρίνον.

Μετὰ μίαν ὥραν, ὁ 'Αζῶρ ἐνόμισεν ὅτι ἤκουσε κακάρισμα... Ἐτρεξεν εἰς τὸ

καλάθι, εἶδε τὸ κάτασπρον αὐγόν, τὸ ὁποῖον τοῦ ἔφάνη φρεσκότατον, τὸ ἄρπαξεν ἀμέσως καὶ το ἔδάγκασε δυνατά...

Δυστυχισμένε 'Αζῶρ!... Ἐφυγεν ἀπὸ ἐκεῖ ξεφώνιζων, διότι εἶχε σπάσῃ τρία τοῦ δόντια.

Ὅμως, ἀντὶ νὰ τον λυπηθοῦν, τὸν ἐτιμώρησαν, διότι κανένας δὲν λυπεῖται τοὺς λαίμαργους.

Ο ΑΝΕΥΘΙΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'. (Συνέχεια)

— Τίνας εἶνε αὐτὰ τὰ ὠραῖα ἄλογα ! 'Α! μήπως εἶνε τοῦ ἵππου Δ' 'Ανδρῶν που ἔρχεται εἰς τὸ Βέρναζον μαζὶ μὲ τὸν ὑποκόμητα ;

— 'Ὅχι, ἀπεκρίθη ὁ ὑπηρετῆς. Αὐτὰ τὰ δύο μαύρα ἄλογα τὰ ἔχαρασεν εἰς τὸν Αὐθέντην ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας. Ὅσο γι' αὐτὸ τὸ κόκκινον ἄλογο, τὸ ἀγόρασαν ὁ ἴδιος ὁ Αὐθέντης γιὰ νὰ το χάριση 'στὸν Γάστωνα... Ἄλλα... γιὰτί ἐχλωμιάσατε, κύριε 'Ιωδῆνε ; Τί ἐπάθατε ; Μήπως εἴσθε ἄρρωστος... Μήπως πεινάτε ;... Θέλετε νὰ σας φέρω νὰ φαῖτε κάτι τί, λιγάκι ψητὸ κρῦο ;...

— 'Ὅχι εὐχαριστῶ μόνον ἀνάπαυσις μοῦ χρειάζεται, ἀπεκρίθη ὁ 'Ιωδῆνος, ὁ ὁποῖος πραγματικῶς ἦτο ἐξητλημένος.

Καὶ διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὰς περιποιήσεις τοῦ ὑπηρετοῦ, ἐβρίθη εἰς μίαν γωνίαν τῆς αὐλῆς ἐπὶ σωροῦ πετρῶν σκεπασμένων ἀπὸ βρύα... Ὅστε ἡ κούρασις, οὔτε ἡ πείνα ἦτο ἡ αἰτία τῆς λύπης του, — ἀλλ' ἡ θέα τοῦ κόκκινου ἐκαίνου ἵππου, ὁ ὁποῖος κατέστρεφε καὶ ἐξεμηνόμην ὅ, τι εἶχε κάμη ἕως τώρα...

Ἐν τούτοις ἡ λύπη του κάπως ἐμετριάσθη, ὅταν ἀνεκάλυψε, κατόπι προσεκτικωτέρας ἐξετάσεως, ὅτι ὁ ἵππος αὐτός, καὶ κατὰ τὴν περιβολὴν καὶ κατὰ τὸ γένος, ἦτο πολὺ κατώτερος τοῦ χρυσοκόκκινου ἐκαίνου ἵππου, τὸν ὁποῖον εἶχε ἀφήσῃ πρὸς φύλαξιν εἰς τὸν σαγματοποῖον 'Ανσωμον.

Κατεγίνετο ἀκόμη εἰς τὸ νὰ κάμη συγκρίσεις, ὅλας ὑπὲρ τοῦ τελευταίου τούτου, ὅταν τὸν εἰδοποίησαν ὅτι ὁ ὑποκόμης, εἰδοποιηθεὶς περὶ τῆς ἀφίξεώς του, τὸν ἐζήτηε πλησίον του.

Ἐἶδε τὸν κύριόν του καὶ τῷ ἔφάνη νεώτερος κατὰ δέκα τοῦλάχιστον ἔτη.

— Γνωρίζετε τὸν νεαρὸν αὐτὸν ἀκόλουθον ; ἠρώτησεν ὁ ὑποκόμης τὸν ἵπποτῆν Δ' 'Ανδρῶν ἀφ' οὗ πρῶτον ἐζήτησε πληροφορίας περὶ τῆς υγείας τῶν ἐνοικίων τοῦ Βερνάζου.

— Μάλιστα, ἀπεκρίθη ὁ ἵπποτης. Τὸν ἐγνώρισα εἰς τὴν Βουλβόννην ὡς δεξιὸν κιθαριστὴν καὶ χαριτωμένον Τροβαδοῦρον. Τώρα μανθάνω μὲ χαρὰν, — καὶ τὸν συγγαίρω, — ὅτι παρευρίσκειται

ὡς γενναῖος πολεμιστῆς εἰς τοὺς ἄθλους, τοὺς ὁποῖους ψάλλει κατόπι μὲ τὴν λύραν του.

— Αὐτὸ σημαίνει, φίλε 'Ιωδῆνε, ὑπέλαβεν ὁ ὑποκόμης, ὅτι δὲν ἔχεις νὰ μου ἐκθέσῃς τὰ κατὰ τὴν μάχην τῆς 'Εσλης. Γνωρίζω ὅλας τῆς τὰς λεπταμερείας Λοιπόν, δι' ὅσα ἔκαμες ἕως τώρα, διὰ τὴν ἀφοσιώσιν σου πρὸς ἐμὲ καὶ πρὸς τὰ τέκνα μου, θὰ εἶσαι ὁ πρῶτός που θὰ λάβῃς τὸ μέρος σου ἀπὸ τὴν πλουσίαν ἰδιοκτησίαν τῆς 'Ετάμπης, τὴν ὁποῖαν ἠδύκῃσε νὰ μου χάριση ὁ Βασιλεὺς. Γονάτισε, 'Ιωδῆνε, καὶ εἰπέ μου τί θέλεις νὰ γίνῃς: κληρικὸς ἢ στρατιωτικὸς ;

— Στρατιωτικὸς, Ὑψηλότατε ! ἀνέκραξεν ὁ 'Ιωδῆνος μετὰ ζωηρότητος' στρατιωτικῶς, διὰ νὰ μάχωμαι παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ υἱοῦ σας, διὰ νὰ ἐκστρατεύσω εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ νὰ ποδώσω εἰς τὸν Δὸν 'Ιουστῆνον καὶ εἰς τὴν δεσποινίδα 'Αδελαΐδαν τὴν ἀπολεσθεῖσαν κληρονομίαν των.

Ὁ ὑποκόμης ἐμειδίασε μὲ κάποιον τσηριαν.

Ἐλαβε τότε ἀπὸ τὰς χεῖρας ἑνὸς ὑπηρετοῦ μικρὸν βῶλον χρώματος ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἦτο προσηρμοσμένος ἓνας πράσινος κλάδος, καὶ τὸν ἔτεινε πρὸς τὸν γονυπετῆ 'Ιωδῆνον. Ἦτο, κατὰ τὰ ἔθιμα τοῦ τότε καιροῦ, τὸ σύμβολον τῆς κυριότητος, διὰ τῆς ὁποίας τὸν περιέβαλλον.

Ὁ 'Ιωδῆνος ἔλαβεν εἰς τὰς χεῖράς του τὸν βῶλον, καὶ ὁ ὑποκόμης τῷ εἶπε :

— 'Ιωδῆνε, ἐλεύθερος πολίτα τῆς Μαζέρης, ἐγώ, ὁ 'Ιωάννης Δεφοᾶ, ἄρχων τῆς 'Ετάμπης, σοὶ δίδω τὴν κυριότητα τοῦ Νολαί, διὰ νὰ νέμῃσαι τὸ κτῆμα καὶ νὰ ἔχῃς ὅλα τὰ δικαιώματα τοῦ ἀρχοντος, ὑπὸ μόνον τὸν ὄρον νὰ με ἀναγνωρίζῃς καὶ νὰ με σέβῃσαι ὡς ἐπικυρίαρχον. Ὁ 'Ιωδῆνος, μὲ φωνὴν τρέμουσαν ἐκ τῆς συγκινήσεως, ἀπήγγειλε τὸν ὄρκον, διὰ τοῦ ὁποῖου ἀνεγνώριζεν ἐπικυρίαρχόν του τὸν ὑποκόμητα, καὶ κατόπι ἀπέδωκεν εἰς αὐτὸν τὸν βῶλον, τὸν ὁποῖον εἶχε λάβῃ.

— Δόξα τῷ Θεῷ ! εἶπεν ὁ 'Ιωάννης Δεφοᾶ. Αὐτὸ τὸ ὄλιγον χῶμα ἀντιπροσωπεύει ἓνα καλὸν εἰσόδημα πυργοδοσπότου, ἀρχοντοῦ Νολαί. Καὶ τώρα ἐγερθήτε, διότι δὲν θὰ σας ὀμιλῶ πλέον εἰς ἐνικὸν ἀριθμὸν, παρὰ μόνον ἰδιαιτέρως καὶ ὡς δείγμα ἀγάπης, καὶ ἔλθετε νὰ λάβετε θέσιν παρὰ τὸ πλευρὸν μου μὲ τὸ δικαίωμα τὸ ὁποῖον σὰς δίδει τὸ νέον σας ἀξίωμα.

— Ὑψηλότατε, εἶπεν ὁ 'Ιωδῆνος, ἀφ' οὗ ἐξεδήλωσεν εὐγλωττίας τὴν εὐγνωμοσύνην του, μὴ με νομίζετε ἀχάριστον, ἀν τολμῶ νὰ σας ζητήσω καὶ ἄλλην μίαν χάριν : θὰ σας παρακαλέσω δηλαδὴ νὰ μὴ χάριστε ἀμέσως εἰς τὸν κύριον Γάστωνα,

τὸν ἵππον, τὸν ὁποῖον, καθὼς μοῦ εἶπαν ἀγοράσατε δι' αὐτόν, ἀλλὰ νὰ περιμείνετε μίαν ἢ δύο ἑβδομάδας.

— Καὶ νομίζεις τώρα ὅτι θὰ σ' ἐρωτήσω διατί ; ὑπέλαβεν ὁ ὑποκόμης ζωηρῶς. 'Α, εἶσαι πολὺ ἠπατημένος, ἀγαπῆτ' 'Ιωδῆνε, ἀν νομίζεις ὅτι δὲν ἤξεύρω ὅλα σου τὰ κινήματα, καὶ ὅλα σου τὰ διαβούλια, καὶ ὅλα σου τὰ σχέδια. Λοιπόν, τὸ κόκκινον ἄλογον που εἶδες... σὺ το χάριζω.

— Μοῦ το χάριζετε, Ὑψηλότατε ;... εἶνε ἰδικόν μου ; !

— Ὁ ἄρχων τοῦ Νολαί δὲν εἰμπορεῖ νὰ εἰσελθῇ εἰς τὸ Βέρναζον πεζός, ὅπως ἐξῆλθεν ὡς 'Ιωδῆνος. Θέλω, μόλις σε ἴδω, ἐπανερχόμενον, νὰ ἐνοήσουν ὅλοι τὸ νέον ἀξίωμα, μὲ τὸ ὁποῖον περιεβλήθης.

— Εὐχαριστῶ, Ὑψηλότατε, εὐχαριστῶ, ὑπέλαβεν ὁ 'Ιω-

« Προτοιμάζων μὲ λυσσώδη βίαν τὰ τῆς ἀναχωρήσεώς του... » (Σελ. 344, στήλ. α'.)

δῆνος ἄλλα σὰς ἱκετεύω νὰ ναναβάλετε αὐτὸ τὸ δῶρον, μέχρι τῆς ἐπετείου τῶν γενεθλίων τοῦ κυρίου Γάστωνος, ἡ ὁποία εἶνε μετὰ πέντε ἡμέρας.

— Φοβεῖσαι μήπως σε ζήλευσι ; 'Ὅχι, τὸ δηλητήριον τῆς ζήλειας δὲν ἐμίανε ποτὲ τὸ εὐγενές του αἷμα. Θὰ καταδικεύσῃς αὐτὸ τὸ ἄλογο, τὸ ἐπιθυμῶ...

Περὶ τὴν δεῖλιν, ὁ ὑποκόμης τῆς Ναρθόννης μετὰ τῆς ἀκολουθίας του ἔφθασαν εἰς τὸ Βέρναζον. Προειδοποιηθεὶς ὑπὸ ἀγγελιαφόρου, ὁ κύριος 'Ὀρδερίκος ἀνεμεινεν εἰς τὸ δωμάτιόν του τὴν ἐπίσκεψιν, τὴν ὁποῖαν ὁ πυργοδοσπότης τῷ ἔκαμε μίαν ὥραν μετὰ τὴν ἀφίξιν του, καὶ ἡ ὁποία θάπεφάτιζε περὶ τῆς τύχῃ τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ, ὡς πρὸς τὰ φιλόδοξα σχέδιά του...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

Ἐορταὶ καὶ πανηγύρεις. — Πρὸ τῶν ἀγώνων. — Ὁ πράσινος κόμβος τῆς 'Αδελαΐδος.

Ἡ δευτέρα προσφώνησις, ἡ προετοιμασθεῖσα ὑπὸ τοῦ κυρίου 'Ὀρδερίκου διὰ τὴν συνέντευξιν μὲ τὸν ὑποκόμητα 'Ιωάννην Δεφοᾶ, δὲν εἶχε καλλιτέραν τύχην ἀπὸ τὴν πρώτην. Ὁ ὑποκόμης ὀμίλησε πρῶτος, καὶ μὲ τὴν αὐστηράν καὶ ἐντονον ἀκριβείαν, — ἀν καὶ μὲ ὅλας τὰς περιφράσεις τῆς εὐγενείας — ὥστε αἱ περὶ τεχνολογίας φράσεις τοῦ κυρίου καθηγητοῦ ἔμειναν χωρὶς ἀποτέλεσμα καὶ ἐφάνησαν ἀκαίρι.

Ὁ ὑποκόμης τῷ ἐζήτησε συγγνώμην, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ ποδεχθῇ τὴν πολυτιμὴν προσφορὰν του καὶ νὰ τον παραλάβῃ ὡς παιδαγωγὸν τοῦ Γάστωνος ὡς μικρὰν

δὲ ἀποζημιώσιν, διὰ τὴν ἐνέχλησιν, τὴν ὁποῖαν ἔλαβεν, ὑποβληθεὶς εἰς τὸ ταξείδιον κτλ. ; τῷ παρεῖχεν, ἐπὶ δέκα ἔτη, τὸ ποσὸν ἑκατὸν ταλλήρων, τὰ ὁποῖα θὰ ἐλάμβανε κατ' ἔτος ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῆς Μονῆς τοῦ Γουβώλτου, παρὰ τὴν 'Ετάμπην.

Ἐκτὸς τούτου, τὸν προσεκάλεσε νὰ παρευρεθῇ εἰς τὰς ἐορτάς, αἱ ὁποῖαι μετὰ τινὰς ἡμέρας θὰ ἐδίδοντο πρὸς τιμὴν τοῦ Γάστωνος, ἐπὶ τῇ δεκάτῃ τρίτῃ ἐπετείῳ τῶν γενεθλίων του. Κατόπι ἠμποροῦσε νὰ ἐπέλθῃ εἰς τὴν πατρίδα του, μὲ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Γάστωνος, ὁ ὁποῖος, ὑπῆκων εἰς διαταγὴν τοῦ Βασιλέως καὶ θεοῦ του, θὰ μετέβαινε εἰς τὴν αὐλήν.

— Μυρίας εὐχαριστίας, Ὑψηλότατε ! ἀπεκρίθη ὁ κύριος 'Ὀρδερίκος ἄλλ' ἢ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον υπό του Υπουργείου τής Παιδείας ως τὸ κατ' ἐξοχήν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν ἐπὶ τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7. — Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' ἁνδρῶν ἀρχόντων τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέα δι' ἕν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι: λπ. 15. — Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χρυσεῖα

Περίοδος Β'. — Τόμ. 8^{ος}

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Δεκεμβρίου 1901

Ἔτος 23^{ον}. — Ἀριθ. 40

τὴν Ἑσμεράλδαν, δι, ἂν αὐτὴ κατοικῆ εἰς Παρισίους αὐτὸ κατοικεῖ εἰς... Κυπαρισίους, ὅπου ὑπερέχει χαίρει δὲ πάλυ διὰ τὴν γνωριμάν του Λευκοῦ Κρίνου καὶ Ἰωάν. συναντηθῶν. — ὁ Παντελής Τραπεζοῦντιος χαίρει τὴν Ἑσμεράλδαν, Πρασίην, Ἐξοχήν, Λευκὸν Κρίνον καὶ Ἰωάννην Τριφυανίδην, πού εἶνε συμπατρὸς τῶν — ἡ Πολύχρωμος Χρυσάλλις ἀσπάζεται τὴν Ἐρμιόνην Τολιοπούλου καὶ ζητεῖ τὸ ψευδώνυμόν τῆς, χαίρει δὲ τὸν Ἀπόστολον του Νόστορος καὶ τὸν πληροφορεῖ δι, τὸν γνωρίζει. — ἡ Ρουμανικὴ Σηματα πληροφορεῖ τὴν Γαλλικὴν Ναυαρχίδα δι, εἶνε πολὺ γνωστὴ τῆς καὶ τὴν παρακαλεῖ νὰ ἔρχεται συχνότερα εἰς τὴν πατρίδα τῆς. Ζητεῖ δὲ τὸ ὄνομα τοῦ Ζιζανίου τοῦ Γυμνασίου. — ἡ Μενεξεδένια ἀσπάζεται τὴν Σηματα τῆς Ἐλευθερίας καὶ τὴν εὐχαριστεῖ διὰ τὰ συγχρότητα. — μερικὰ παραλείπονται ἄλλοις χώρου.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νάνταλλάζουν: ἡ Κωπηλάτις Κόθρον με τὸ Τέμενος τῶν Μουσῶν, ἡ Τραπεζοῦντις Ἑλληνοῦ. Ἰον τοῦ Ἄγροῦ, Γλυκίφρονον Σελήνην καὶ Βασίλειαν τοῦ Κατέρου (με τὸνομά του). — ἡ Ἀμβρακιώτις Ἀδρα με τὴν Κυματίσσαν Θάλασσαν, Βασίλειαν τῆς Ἐρμιόνης, Κεραμιδογάτον, Τραγιάσκον καὶ Ἀργυρῶν Συρικτρῶν. — ἡ Ποιμενίς τῆς Ἀρσῆς με τὴν Μελαγχροίτην τῆς Ἀνδρου, Ἰτέαν Ἀρτιζόνην, καὶ Βιγλιαν. — ἡ Μαρίδα τοῦ Ἐνρίππου με τὴν Ἀργυρῶν Συρικτρῶν, Δοκίμοις, Ὀλοφάντες Νεραίδας καὶ Κόρη, τῶν Ἀλπεων (με τὰ ὄνομά των). — ἡ Ἐδομοσκόρη με τὴν Συριακὴν Σανθούλαν, Κωπηλάτιδα Κόθρον, Ἀργυρῶν Συρικτρῶν καὶ Μελαγχολικὴν Σεληνοῦ. — ἡ Ἑλληνικὴ Ναυαρχίς με τὴν Ζουλέκιαν, Χιακὴν Μαργαρίταν, Κεντρί, Ὀρειπόδον Ψυχὴν καὶ Κατσαροῦ. — ὁ Τραπεζοῦντις Λέων με τὴν Κυματίσσαν Θάλασσαν καὶ Τρομοσθῶν Ἀστέρην. — ὁ Ἀστὸν τοῦ Αἰγαίου με τὴν Τραπεζοῦντιν Ἑλληνοῦ καὶ Ἀγρολοῦ. — ἡ Ἀνδρον. — ἡ Ἐδομῆς με τὴν Περθεῶσαν Καρδίαν, Ἀπόδρα τῆς Ἐρμιόνης καὶ Ἀγρολοῦ. — ὁ Παμπόνηρος Κατεργάτης με τὸν Τραπεζοῦντιν Ἀστὸν, Παγωμένον Κανκασον καὶ Δροσέρην Ἐσπεραν. — ὁ Λευκὸν Κρίνον με τὸν Τραπεζοῦντιν Λέοντα, Τραπεζοῦντιν Ἰπέαν, Τραπεζοῦντιν Ἑλληνοῦ, Κόκκινον Ἐξοχήν καὶ Ἰσημερινὸν τοῦ Κόθρον. — ὁ Κρητικὸν Κάστανον με τὴν Ταυγέτην, Ἀπόδρα τῆς Ἀνοίξεως, Γλυκίαν Καρδίαν, Κόκκινον Ἀρσῆ καὶ Ἀκτίνα τῆς Ἐλευθερίας (ἂν θέλων, με τὰ ὄνομά των). — ἡ Κυλαμιά με τὴν Μόνορον (τὴν ὁποῖαν ἴσως γνωρίζει). — ἡ Περθεῶτις Ταξειδιώτις με τὸ Ἰον τοῦ Ἄγροῦ. — ἡ Νεαρά Τραγίς με τὸν Σκληρόν Βράχον, Λευκὸν Ἰακίνθον καὶ Τυδα. — ἡ Κωπηλάτις Κόθρον με τὸ Χρυσὸ Ψάρι, Θερινὴν Βροχίαν, Ἀγρὸν Περιοστράκι, Ναυτην τῆς Ναυαρχίδος καὶ Τραγυρέλιαν. — ἡ Ποιμενίς τῆς Ἀρσῆς με τὴν Ἀμαρυλλίδα, Ἀγγελοῦν Ἀγγερινὸν καὶ Ἰλδὸν τῆς Θαλάσσης. — ἡ Ἀμβρακιώτις Ἀδρα με τὸν Ψευδοδιηγόρον, Δελαμύλ, Κεντρί, Ἄνθος, τῆς Ἰσομοῦν καὶ Κρητικὸν Κάστανον. — ἡ Ἑλλῆς Κόσμιν με τὴν Βασίλειαν τῆς Ἐρμιόνης, Νουσαλγὸν Ἑλληνοῦ, Ἀνθοῦσαν Νεότητα καὶ Ἀγγελοῦν τῆς Ἀράρης. — ἡ Χιακὴ Μαργαρίτα με τοὺς Διοσκόρους, Ἀσπροποταμίτην, Τρομοσθῶν Ἀστέρην, Τρυγόναν καὶ Κατσαροῦ. — ἡ Ἀπόδρα τῆς Ἐρμιόνης με τὸν Ἰσημερινὸν τοῦ Κόθρον.

μόνον ἄλλ' ἂν οὐ αὐτὸς εἶνε ἰδιοὶ σου, δι, θεωρηθῆ πρωτότυπος περὶ τοῦ ἐπισημοῦ τῆς φοιτητικῆς διαπλάσεως ἔγραψα εἰς προηγούμενον φύλλον. ἡ Ναυτοπούλα τῆς Κρανῆς (εὐχαριστῶ διὰ τῆς τόσον συμπαθεῖς ἐκφράσεις, με τὰς ὁποίας συώδευσας τὴν ἀνανέωσιν τῆς συνδρομῆς σου.) Κόκκινον Καπελάκι (ἐγὼ ὅμως δὲν ἀπελάττωμαι διὰ τ. ν. ἐξῆδελόν σου: νομίζω δι, με τὸν καιρὸν δι, συνειθίσθ νὰ ὀμιλῆ καὶ ἑλληνικά, προπάντων δι, ἂν συναισθανθῆ δι, εἶνε ἑλλην.) Ἐδομοσ Ἄνθος (χαίρει πού δι, μου γράφεις τακτικά.) Κορινθιακὸν Κύμα (σοῦ ἔστειλα ἐκ μέσου τοῦ φύλλον. εἰς τὴν Κλήρωσιν δι, λάβου με μέρος: μόνον ὅσοι πληρώσων μέχρι τῆς 5 Ἰανουαρίου.) Ἀπόδρα Βροχίαν (ἔχει μόνον με ψευδώνυμον δημοσιεύω προσέσεις: Μ. Μυστικῶν.) ἡ ἡμέραν τῆς Ἐλευθερίας (πολὺ ἐνδιαφέρου καὶ δι, το δημοσιεύω, ἀλλὰ με μερικὴς μεταβολάς, τὰς ὁποίας κρινὼ ἀνεγκλίαις.) Παρισίαν (ἔστω μου γράφεις: μαρτυροῦν θερμὴν ἀγάπην, καὶ δὲν ἔχω παρὰ νὰ σ' εὐχαριστήσω.) Σκόνη τῶν Ἀθηνῶν ([E] διὰ τὴν παρωτικὴν καὶ τρυφερὴν ἐπιστολήν.) Ἀμαρυλλίδα (τὸ Ἄνθος τοῦ Μαῖου ἔλαβες τὸ τετραδίδιον σου, ὥστε ἡ ἐρώτησις περὶ τῆς δι, εἶπω εἰς τοὺς Ἑδέλλιδας δι, ζητεῖς τὰ ὄνομά των, δι, εἶπε ἔχεις ἀξέφρον καὶ ἐξῆδελόν σου Ἑδέλλιδας.) Ἀκτίνα τῆς Ἐλευθερίας (ἡ δι, τοῖα τρέμει τὸ κοῦ σὺν γάττι, ἀλλὰ ἐξυπνῶ πάντοτε πολὺ ἐνωρίς, εἰς τὰς πέντε: νὰ ἔνα κορίτσι πού δι, ζήσῃ πολλὰ χρόνια.) Ἀροσούλιαν τῆς Ὀσσης (ἰσχυρὸν δι, ἦτο νὰ ἔλθω νὰ ἰδῶ τὸν τοῖον θεῶν ἄξιον τῆς γραφίδος τοῦ Βέρν: ἀλλὰ δὲν εἰσεύρεις δι, δὲν κάμνω ταξείδιον: τὸ Παιδικὸν ἐκείνο Πνεῦμα τὸ ἐδημοσιεύσα, ἀγνοοῦσα δι, εἶνε κλοπιμαίον.) Μικρὸν Χωριακοπούλιαν (ναί, εἶχες νὰ μου γράφεις πολὺν καιρὸν, ἀλλὰ με ἴνα νοποίητες πολὺ ἐγέλασα με τὰς κόκκινες μύτες.) Μέγαν Ἀλέξανδρον (αἰ προσέσεις σου εἰς τὸ προσέχει.) Ἰσημερινὸν (πολὺ ἐχάρηκα πού μου ἔγραψες ὑστερ' ἀπὸ τόσον καιρὸν ἀλλὰ πολὺ ἐλυπήθησα διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς φίλης μου Ἀλφίας Ἀσθεροῦ: εὐχόμεναι εἰς τὸν Θεὸν νὰ γίνῃ καλά.) Κρητικὸν Κάστανον (φιλησέ μου καὶ τὴν Παληρικὴν Ἀύραν.) Φιλοτάτιδα Ἰάδα (ἔστειλα τὰ φυλλάδια πού σου ἔλειπαν ἡ ἐπιστολή σου ἀνακτῆρα τοῦ ψευδωνύμου σου [E]). — Ἀγγελοῦν Ἀγγερινὸν ([E] δι, ὅσα κατέθεσαν εἰς τὴν ἀκρῆ... τῆς πέννας.) Συνεφεῶν ἡμέραν (ἔστειλα καὶ σ' εὐχαριστῶ πῶς δὲν σ' ἐνθυμούμαι!) Γεωργίον Σ. Πολυλῶν (ἐγὼ ἐλπίζω δι, δι, εἶσαι ἐκ τῶν προθυμώτερον φίλων μου.) Φουγάρο τῆς Ἐδουλαίας, Σκληρὸν Βράχον (εὐχαριστῶ δι, ὅσα καλά γράφεις.) Πολύχρωμος Χρυσάλλις (τὸ καλὸ γατάκι πού μ' ἐστέρησε μίαν ἐπιστολήν... ἐλπίζω δι, δὲν δι, τὸ ἐκνακίμη.) Ζιζανίον τοῦ Γυμνασίου (ἔστειλα ἡ περὶ τῆς μ' ἔρωτῆς δὲν εἶνε συνδρομητῆρι οὐτὲ ὁ ἄλλος.) Παιδικὴν Χαράν (φιλησέ μου καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Ἐδαφος) αἰ Ἀσκήσεις εἶνε διὰ τὸν Διαγωνισμόν: ὀλίγαι στέλλεις.) Δ. Π. Ρ. (αἰ λύσεις δεκταὶ: ἔστειλα.) Η. Κ. Παπαδοῦμαν (ὡς ὀρθαὶ λύσεις θεωροῦνται, μόνον αἰ δημοσιεύμεναι εἰς τὸ φύλλον, ἐκτὸ: ὀλίγων περιπτώσεων, ἂν ὑπάρχον καὶ δύο λύσεις: αὐ: αἰ ὅμως πού μου ἀναφέρει εἶνε λαθασμένα.) ἡ Ἀσκήσις πού μου στέλλεις, εἶνε Τονόγροφος.) Ναυτοπούλο τοῦ Νεῖλου (ἔλαβα εὐχαριστῶ.) Ἰσπόνη τῆς Ὀμιχλῆς κτλ. κτλ.

Εἰς δασκ. ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 24 Νομβρίου θάπαντησω εἰς τὸ προσέχει.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΕΠΙ ΠΛΗΡΩΜΗ
Παραδίδονται μαθήματα Γερμανικῆς εἰς ἀρχαίου καὶ μὴ. Τιμὰς συγκαταβατικά. Πληροφορικὴ ὁδὸς Δαιδάλου ἀριθ. 3. (Συνουκία Πλάκας.) (Α—81)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Δι' ἁλύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 12 Ἰανουαρίου.

Ὁ χρόνος τῶν λύσεων, διὰ τοῦ ὅπουλον δὲν νὰ γράφωμαι τὰς λύσεις τῶν αἰ διαγωνισίμων, παύεται ἐν τῷ Ἰανουαρίῳ μετὰ εἰς φεβρουάριον, ὡς ἕκαστος ποιῆται 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

522. Ἀεξίγραφο.
Μέριον, ἀπανομία καὶ τῆς Σπάρτης βασιλῆας, Κάνουν ἄλλον βασιλέα τῆς Πελοπίου τῆς παλῆας. *Ἐστὴν ἀπὸ τοῦ Σμυρναίου.*

523. Στοχειόγραφος.
Εἶμαι ἄγριον τι ζῶον. Ἐὼν κεραλὴν προσέτιμος, Ὅρος ἐκ τῶν περιφημῶν Παρευθῶς θ' ἀποτελέσθ.

524. Ἀντιγράμ.
Εἶμαι μία, μένω μία. Τὸν λαμόν μου καὶ ἂν βγάλῃς. Ἄν δέ, φίλε, θέλῃς πάλι, Νὰ μου βγάλῃς τὸ κεφάλι, Ὅτι πρέπει νὰ μυρίσῃς. Σὺ ποτὸς μὴν ἀμυρίσῃς.

525. Τρίγωνον.
Διὰ τῶν γραμμάτων ἈΒΓΔΕΛΜΝΟΞΣΩΖ σχηματίζε τρίγωνον, τοῦ ὁποῖου ἐκαστὴ πλευρὰ νὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ πέντε γράμματα.

526. Κεκρυμμένη Φράσις.
Ἐὼν ἀφαιρεθῶν τρία γράμματα ἐξ ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, καὶ τὰ ὑπόλοιπα συνδεθῶσι καταλλήλως, ἀλλ' ἄνευ μεταθέσεως τινός, σχηματίζεται γνωστὸν:

527. Μωσαϊκόν.
Μόσαρτ, μαζὶ Χρυσόφωρος καὶ Ἀσπροποταμίτης, Ἀ. Ἐίας, Β. γλα, Μέλισσα, Τυδαῖς καὶ Κυλαδίτης, Ἀπόνα γράμματα τῶν δωδεκάημερῶν: ὀλιγοῦ εὐχαριστῶς Κ' ἦρω; ἀρχαῖος γίνεσθαι εὐθὺς καὶ ἀνεμοπιδιστῶν.

528 530. Κεκρυμμένα ὀνόματα ποταμῶν.
1. — Τιμὰ ἀνόρη. αἰ. αὐτοῦ ἀρεταί.
2. — Ἡ γυμναστικὴ καθιστᾷ τοὺς ἀνθρώπους εὐπρόσους.
3. — Μὴ πατήσῃς τὴν οὐρα λυσσασμένου σκύλου.

531. Μαγικὸν Γράμμα μετ' ἀκροστιχίδος.
Τῆ ἀπαλλαγῇ δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων διὰ δύο ἑλλων, πάντοτε τῶν αὐτῶν, σχηματίζε ἄλλας τῶσας λέξεις, τῶν ὁποίων τὰρχικὰ ν' ἀποτελεῖται ἀρχαῖον πόλιν:

532. Φωνηεντόλεπον.
* φτς-κ * κλρς-τν πρτ-χρν-χρτ.

Ἰὰς	ἔρχ	ἴσις	τῆς.
καὶ	δι	τρά	

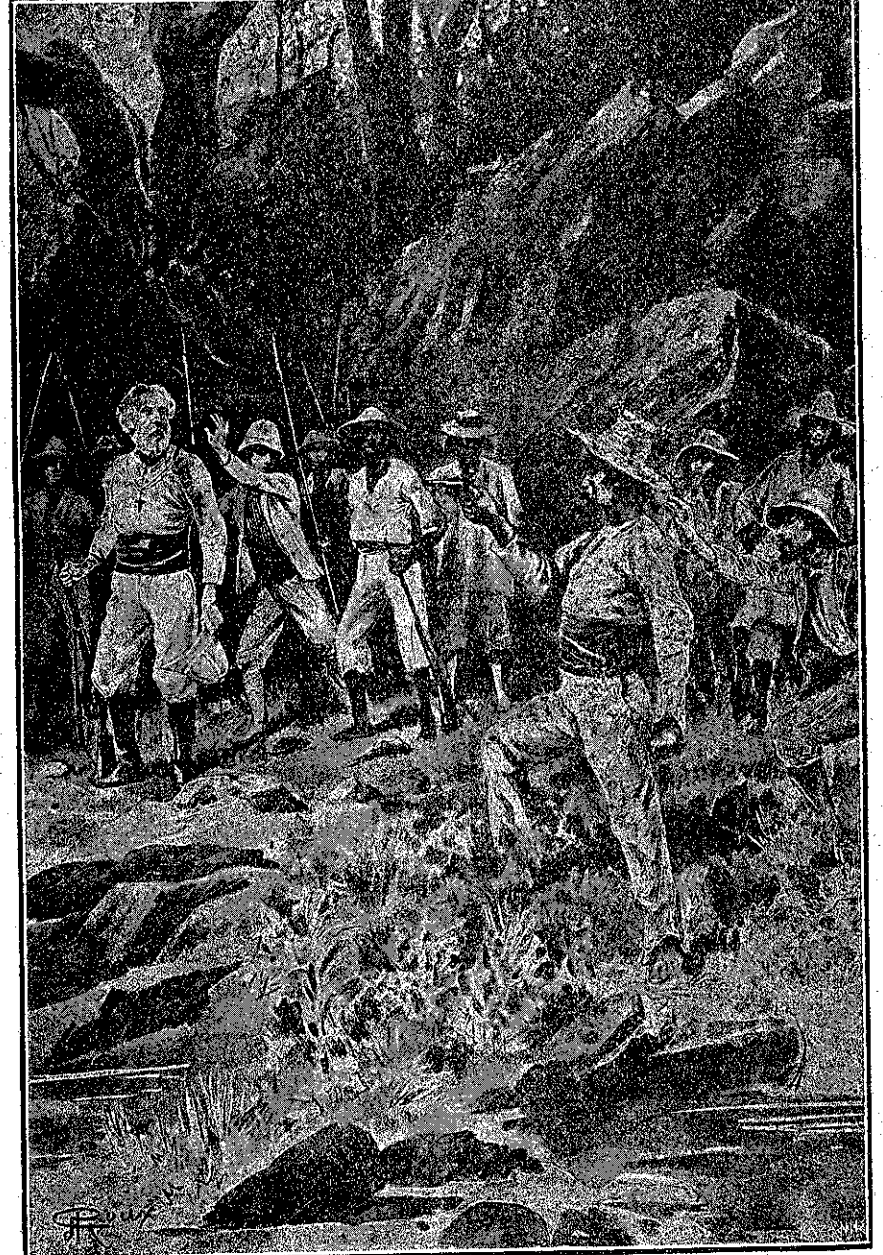
533. Γρίφος.

Ἰὰς	ἔρχ	ἴσις	τῆς.
καὶ	δι	τρά	

ΛΥΣΕΙΣ
τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλον 40.

424. Ἐπιμενίδης (ἐπί, μέν, ἦ, δις). — **425.** Στόμα, στέμμα. — **426.** Πέρας, κέρας, δέρμα, τέρας. — **427.** Τετρασίτας. — **428.** ΜΕΛΙ 429. Α ΕΛΟΣ ΕΥ ΔΟΥΩ Ι Α ΙΣΩΣ Ν Ο ΗΛΙΟΣ

430. Εἶμαι δεκαπέντε ἐτῶν καὶ ἐνὸς μηνός, ὁ δὲ συμβαθῆτις μου δεκαεὶ ἐτῶν. — **431.** Μ' ὀλιγοῦ δίσκαλο καθήσθαι τέτοια γράμματα δι, μάθης. — **433.** Μὴ ἐπιθύμει ἀδύνατα.

« Καὶ προτεῖναι: τὸ βεβίβηθ, ἡτοιμάσθ νὰ πυροβολήσῃ. » (Σελ. 391, στήλ. α'.)
τὰ δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν παραποτάμια. Ὅταν ἔγινε πάλιν ἡμέρα, περὶ τὴν πέμπτην προῶν ὦσαν, ὁ Πάτερ Ἐσπερῆς εἶχε φθάσῃ εἰς ἕνα ἀγκῶνα τοῦ ποταμοῦ, περὶ τὰ δώδεκα χιλιόμετρα μακρὰν τοῦ στομίου τοῦ Τορριδά. Ἐν-